

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119010589
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8119010589.39

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Vorobela a členov senátu Mgr. Jany Cihej a Bc. Róberta Čížika, jednomyseľne na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. mája 2025 v Prešove takto

rozhodol:

I.

Obžalovaná:

A. B. C. D. E., nar. X.X.XXXX v F., trvale bytom G., t.č. vo výkone trestu v inej trestnej veci v ÚVV a ÚVTOS H.

sa uznáva vinnou

v bode 1

z pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z.

v bode 2

z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z. s poukazom na §138 písm. j/ Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z.

v bode 3

z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z.

pretože:

v bode 1

- dňa 12.04.2018 v I. v mene spol. G. I. J., so sídlom A. K. XX, I., B.: XX XXX XXX uzatvorila so záujemcom o kúpu 3 - izbového bytu vo vlastníctve D. J. a L. J. v obci J., L.. I., evidovaného na LV XXXX, A. L. M. zmluvu, s ktorým sa dohodla na kúpe bytu, pričom sa zaviazala sprostredkovať predaj tejto nehnuteľnosti, kde na základe rezervačnej zmluvy ešte v ten deň prevzala finančné prostriedky vo výške 3.000,- Eur, ktoré dňa 12.04.2018 boli vložené na bankový účet spol. G. I. J., IBAN J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, kde tieto peniaze mali slúžiť na kúpu uvedeného bytu, pričom k sprostredkovaniu predaja bytu nedošlo a zloženú zálohu aj napriek poštovej výzve v stanovenej lehote do 12.06.2018 nevrátila, čím spôsobila A. L., trvalé bytom I. K. XX, L.. A. škodu vo výške 3.000,- Eur

- dňa 07.05.2018 v I. v mene spol. G. I. J., J. J. A. K. XX, I., B.: XX XXX XXX uzatvorila so záujemcom o kúpu pozemkov vo vlastníctve p. B. F., evidovaných na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. L. K. E., L.. J. - parcelné čísla: XXXX, XXXX D. XXXX, J.. M. J., J. XX, I. v zastúpení konateľom M. F. Dohodu o rezervácii nehnuteľnosti a o zložení zálohy na kúpnu cenu, na základe ktorej prevzala od záujemcu finančné

prostriedky vo výške 3.000,- Eur, ktoré tento dňa 11.05.2018 vložil na bankový účet spol. G. I. J., IBAN J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, kde tieto peniaze mali slúžiť na kúpu uvedených pozemkov, pričom k predaju pozemkov nedošlo a zloženú zálohu aj napriek elektronicky zaslaným výzvam v stanovenej lehote do 28.05.2018 nevrátila, čím spôsobila J. M. J., J. J. J. XX, I. škodu vo výške 3.000,- Eur,

- dňa 18.09.2018 v I. v mene J.. G. I. J., J. J. A. K. XX, I., B.: XX XXX XXX uzatvorila s A. F., záujemcom o kúpu nehnuteľnosti - rodinný dom a k nemu prislúchajúcemu pozemku vo vlastníctve spol. N. N. J., J., J. J. F. X, G., B.: XX XXX XXX, v k. ú. obce E., L.. I., evidovaného na LV XXX, Dohodu o rezervácii nehnuteľnosti a o zložení zálohy na kúpnu cenu, s ktorým sa dohodla na predaji tejto nehnuteľnosti, pričom sa zaviazala sprostredkovať predaj, kde na základe rezervačnej zmluvy ešte v ten deň prevzala v hotovosti finančné prostriedky vo výške 3.000,- Eur, kde tieto peniaze mali slúžiť na kúpu uvedenej nehnuteľnosti, pričom k sprostredkovaniu predaja nehnuteľnosti nedošlo a zloženú zálohu aj napriek telefonickým výzvam nevrátila, čím spôsobila A. F., trvalé bytom N. O. K. XX, L.. I. škodu vo výške 3.000,- Eur,

v bode 2

v dobe od 18.09.2018 do 20.09.2018 v I. v mene J.. G. J., J. J. J. X, I., B.: XX XXX XXX v úmysle seba obohatiť pod zámenkou sprostredkovania prenájmu 2 - izbového bytu nachádzajúceho sa na P. A. K. XX E. I., E. E. J.. G. J., J. X, I. a J.. G. J., F. XX, I. postupne uzatvorila 3 nájomné zmluvy, a to:

- dňa 18.09.2018 v I. s nájomcami F. Q. - E., E. G., O. R. a A. S., od ktorých pri podpise zmluvy v hotovosti prevzala finančné prostriedky vo výške 600,- Eur /300,- Eur nájomné, 300,- Eur depozit/, pričom predmet nájmu mala odovzdať najneskôr do 14.10.2018, kde takto od poškodených vylákala sumu 600,- Eur, aj napriek tomu, že si bola vedomá, že na prenájom tohto bytu a uzatvorenie nájomnej zmluvy nebola oprávnená a že k nájomnému vzťahu ani nedôjde, čím spôsobila poškodeným F. Q. - E., bytom J. Q. X, A., E. G., bytom T. XXX, I., O. R., bytom I. K. XX a A. S., bytom J. XX/XX, J. I. škodu vo výške 600,-Eur,

- dňa 20.09.2018 v I. s nájomcami J. E. a U. M., od ktorých pri podpise zmluvy v hotovosti prevzala finančné prostriedky vo výške 600,- Eur, pričom predmet nájmu mala odovzdať najneskôr do 14.10.2018, čím takto od poškodených vylákala sumu 600,- Eur /300,- Eur nájomné, 300,- Eur depozit/, pričom predmet nájmu mala odovzdať najneskôr do 14.10.2018, kde takto od poškodených vylákala sumu 600,- Eur, aj napriek tomu, že si bola vedomá, že na prenájom tohto bytu a uzatvorenie nájomnej zmluvy nebola oprávnená a že k nájomnému vzťahu ani nedôjde, čím spôsobila J. E., trvalé bytom A. X, I. a U. M., trvalé bytom V. X, I. škodu vo výške 600,- Eur, a

- dňa 20.09.2018 v I. s nájomcami I. A. I. a Q. A., od ktorých pri podpise zmluvy v hotovosti prevzala finančné prostriedky vo výške 600,- Eur /300,- Eur nájomné, 300,- Eur depozit/, pričom predmet nájmu mala odovzdať najneskôr do 14.10.2018, kde takto od poškodených vylákala sumu 600,- Eur, aj napriek tomu, že si bola vedomá, že na prenájom tohto bytu a uzatvorenie nájomnej zmluvy nebola oprávnená a že k nájomnému vzťahu ani nedôjde, čím spôsobila I. A. I., bytom A. XXXX, E. W. Q. škodu vo výške 300,- Eur a Q. A., bytom F. W. XXXX/XX, J. škodu vo výške 300,- Eur,

v bode 3

dňa 21.09.2017 v I. ako predávajúca v úmysle seba obohatiť pod zámenkou predaja nehnuteľnosti uzatvorila skupujúcim B. D. R., trvalé bytom F. K. XX, Zmluvu okúpe nehnuteľnosti, ktorej predmetom boli pozemky v k. ú. obce G., L.. F. - L., evidované na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX D. XXX, všetky na registri „E“, kde pri podpise zmluvy prevzala od poškodeného zálohu vo výške 16.000,- Eur, ktoré mali slúžiť na úhradu dlhov a odbremenenie pozemkov aj napriek tomu, že si bola vedomá, že uvedené pozemky nemôže odpredať tretej osobe, nakoľko na ich kúpu mala predkupné právo U. R., od ktorej nemala žiadny súhlas na ich predaj tretej osobe a zároveň sa pri podpise kúpnej zmluvy zaviazala z prevzatej zálohy uhradiť dlhy a odbremeniť tieto pozemky, pričom si bola vedomá, že z poskytnutej zálohy nie je schopná uhradiť všetky dlhy, čím od poškodeného B. D. R. vylákala finančné prostriedky a spôsobila mu tak škodu vo výške 16.000,- Eur,

teda

v bode 1

si prisvojila cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu,

v bode 2

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla iného do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu a čin spáchala na viacerých osobách,

v bode 3

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla iného do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu

Za to jej súd ukladá:

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z. v spojení s § 38 ods. 3 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z. v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z. ju pre výkon tohto trestu zaradzuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanej povinnosť uhradiť škodu poškodeným takto:

- A. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, L. I., škodu vo výške 267,- Eur.
- M. J., so sídlom J. XX, I., B.: XX XXX XXX, škodu vo výške 3.000,- Eur
- A. F., nar. X.X.XXXX, trvale bytom N. O. XX, škodu vo výške 3.000,- Eur
- F. Q. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Q. X, A., škodu vo výške 150,- Eur
- E. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I., T. XXX, škodu vo výške 150,- Eur
- O. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. K. XX, okr. E. W. Q., škodu vo výške 150,- Eur
- A. S., nar. X.X.XXXX, trvale bytom J. XX, J. I., okr. E. W. Q., škodu vo výške 150,- Eur
- J. M., M. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom D. J. X, E. T., škodu vo výške 300,- Eur
- U. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom D. J. X, E. T., škodu vo výške 300,- Eur
- I. A. I., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W. R. XXX, okr. E. W. Q., škodu vo výške 300,- Eur
- Q. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F.. W. XX, J., škodu vo výške 300,- Eur

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje poškodeného A. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, L. I., so svojim nárokom na náhradu škody na civilný proces.

II.

Obžalovaná:

A. B. C. D. E., nar. X.X.XXXX v F., trvale bytom G., t.č. vo výkone trestu v inej trestnej veci v ÚVV a ÚVTOS Levoča

sa uznáva vinnou

podľa § 233 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z. zo zločinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti, pretože

dňa 17.12.2008 v I., po tom čo podvodným konaním na základe kúpnej zmluvy zo dňa 31.10.2008 vylákala od A. E. F., nar. XX.XX.XXXX prechodne bytom Q. K. XX, L. I. a V. I., nar. XX.XX.XXXX, prechodne bytom Q. K. XX, okr. I. trojizbový byt č. 5, na 2. poschodí bytového domu v I. J. K. S. XXXX, W. P. O. E. K. XX, v katastrálnom území mesta I. stojaci na parcele č. 14365, zapísaný na LV XXXXX v hodnote 68.047,53,- Eur, za ktoré konanie bola rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To 90/2011 zo dňa 26.10.2011, právoplatným toho istého dňa, uznaná vinnou zo zločinu podvodu, tento podvodne získaný byt Zmluvou o prevode vlastníctva bytu prostredníctvom svojej dcéry S. H. nar. XX.XX.XXXX naposledy bytom I. vystupujúcej ako osoby, na ktorú bol predmetný byt bez jej vedomia o podvodnom spôsobe nadobudnutia prepísaný, vtedy vlastníčky a predávajúcej, tento byt odpredala A. H., bytom X. K. X, L. I. za sumu /1.000.000,- Sk/ 33.193,91,- Eur, čím takto byt získaný podvodom previedla na A. H. a zadovážila si tým prospech v sume /1.000.000,-Sk/ 33.193,91,- Eur

teda

previedla vec na iného, ktorá bola výnosom z trestnej činnosti spáchanej iným skutkom na území Slovenskej republiky.

Za to jej súd ukladá:

Podľa § 44 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože považuje nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deviatich) rokov, ktorý jej bol podľa § 221 ods.3 Trestného zákona a iné uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/140/2009 zo dňa 23.3.2017 za dostatočný na ochranu spoločnosti a na jej nápravu.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 28. marca 2019, podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov, obžalobu 1Pv 431/18/7707 na obžalovanú A. B. C. D. R. v bode 1 pre pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, v bode 2 pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na §138 písm. j/ Trestného zákona a v bode 3 pre prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Súd o tejto obžalobe začal konať pod sp. zn. 41T/26/2019.

Dňa 8. októbra 2020, podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov, obžalobu 1Pv 431/18/7707 na obžalovanú A. B. C. D. R. pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Súd o tejto obžalobe začal konať pod sp. zn. 41T/93/2020.

Dňa 12. októbra 2020, súd uznesením č. k. 41T/93/2020, súd vyššie uvedené konania spojil podľa § 21 ods.3 Tr. poriadku na spoločné konanie pod sp. zn. 41T/26/2019.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. decembra 2023, tunajší súd vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovanú v bode I.1 uznal vinnou z pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, v bode I.2 z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na §138 písm. j/ Trestného zákona a v bode I.3 z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona

V bode II. obžalovanú podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 1Pv 465/19/7707, ktorá na ňu bola podaná dňa 7.12.2021 pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Dňa 9. októbra 2024, Krajský súd v Prešove, uznesením sp. zn. 7To/4/2024, vyššie uvedený rozsudok, v celom rozsahu zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Spisový materiál bol tunajšiemu súdu predložený dňa 26. novembra 2024.

Krajský súd v tomto uznesení vyslovil svoje právne závery, ktorými je okresný súd viazaný.

Podľa § 2 ods.1 Tr. zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Obžalovaná mala podľa obžaloby spáchať uvedený trestné činy

- v bode I.1 za účinnosti Trestného zákona v znení zákona č. 161/2018 Z. z., pričom páchatel'a pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, bolo možné potrestať trestom odňatia slobody vo výmere od jedného do piatich rokov

- v bode I.2 za účinnosti Trestného zákona v znení zákona č. 161/2018 Z. z., pričom páchatel'a pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, bolo možné potrestať trestom odňatia slobody vo výmere od troch do desiatich rokov

- v bode I.3 za účinnosti Trestného zákona v znení zákona č. 316/2016 Z. z., pričom páchatel'a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, bolo možné potrestať trestom odňatia slobody vo výmere od jedného do piatich rokov
- v bode II. za účinnosti Trestného zákona v znení zákona č. 218/2007 Z. z., pričom páchatel'a zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona bolo možné potrestať trestom odňatia slobody vo výmere od siedmich do dvanástich rokov.

V čase vyhlásenia tohto rozsudku, je účinný Trestný zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z. pričom páchatel'a vyššie uvedených trestných činov

- v bode I.1 je možné potrestať podľa § 213 ods.1 Tr. zákona, trestom odňatia slobody vo výmere až na dva roky
- v bode I.2 je možné potrestať podľa § 221 ods.3 Tr. zákona, trestom odňatia slobody vo výmere dva až osem rokov,
- v bode I.3 je možné potrestať podľa § 221 ods.1 Tr. zákona, trestom odňatia slobody vo výmere až na dva roky
- v bode II. je možné potrestať podľa § 233 ods.2 Tr. zákona, trestom odňatia slobody vo výmere až na štyri roky

Z takto uvedených dôvodov, preto súd trestnosť činov a trest ukladal, podľa pre obžalovanú priaznivejšieho zákona, t. j. podľa Trestného zákona, účinného v čase vyhlásenia rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní, dňa 24. júna 2020, súd uznesením podľa § 257 ods.7 Trestného poriadku rozhodol, že prijíma vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 ods.1, písm. b/ Tr. poriadku, že je vinná zo spáchania skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu v obžalobe OP Prešov sp. zn. 1Pv/431/18/7707 v bode ad1, odrážka tretia a v celom bode ad2.

Na základe uvedeného preto písomné vyhotovenie tohto rozsudku neobsahuje odôvodnenie vo vzťahu k výroku o vine v týchto bodoch obžaloby, resp. rozsudku. Súd teda vykonal dokazovanie k ostatným bodom oboch obžalôb a k výroku o treste a náhrade škody.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedkov poškodených A. L., D. R., M. F., svedkov D. L., A. H., F. A., D. J., U. R., O. A., B. F., Q. U., ako aj prečítaním znaleckého posudku a pripojených listinných dôkazov. Súd taktiež oboznámil podstatný obsah pripojených spisov OS Prešov sp. zn. 32T/22/2010, OS Prešov 33T/24/2021, OS Prešov sp. zn. 1T/19/2011, OS Prešov sp. zn. 1T/101/2020, OS PO 33T/140/2009, OS Košice II. sp. zn. 8T/125/2010, OS Košice okolie sp. zn. 5T/30/2011, OS Košice II. sp. zn. 4T/72/2010 a OS Nitra sp. zn. 3T/12/2022.

Obžalovaná k veci uviedla, že v roku 2014 bola prepustená z výkonu trestu na slobodu a zamestnala sa ako predavačka. V roku 2016 sa začala opätovne zaoberať realitami a v roku 2018 založila obchodnú J. G. J., ktorej predmetom podnikania bola realitná činnosť.

Vo vzťahu k poškodeným L., R. a F. si zodpovedne plnila všetky svoje povinnosti. Mala ich súhlas na odpredaj nehnuteľností a zabezpečila kupujúcich na tieto nehnuteľnosti. Takisto aj pripravila kúpnopredajné zmluvy. Od februára 2018 žila s O. R., ktorý ju postupom času začal týrať a narušovať jej podnikateľskú činnosť. Jej klientom podsúval informácie, že je podvodníčka, následkom čoho došlo k strate ich dôvery ku nej.

Čo sa týka p. L. kúpnopredajnú zmluvu pripravil O. U. a následne pre neho zabezpečila možnosť uzatvoriť hypotekárny úver v I. G. a to prostredníctvom jej pracovníčky p. A.. V tejto veci zabezpečila dva znalecké posudky.

Čo sa týka p. F., bola pripravená kúpnopredajnú zmluvu od O. U.. Ako sa F. dozvedel informácie od p. R., tak mu vysvetlila, že zmluva platí ešte tri mesiace, pričom ona v tejto lehote chcela vrátiť peniaze ale už nemala z čoho. Išlo o sumu 3.000,- Eur ako provízia.

Čo sa týka p. R., on prejavil záujem o kúpu pozemkov 15 ha pôdy v L. G., ktoré zdedila po mame. Na tieto pozemky boli zriadené záložné práva exekútorov, resp. zábezpeka. Pani R. bola spoluvlastníčkou vo

vzťahu k jednej parcele týchto pozemkov. Ona sa dohodla s p. R., resp. s jeho mamou, s ktorou priamo viedla rokovanie, na sume 26.000,- Eur, z toho 10.000,- Eur zložil p. R. ako zábezpeku u notára a sumu 16.000,- Eur prijala od neho v hotovosti a následne v zmysle dohody s p. R. boli použité na úhradu jej dlhov. Potom na ňu prišla nová exekúcia na sumu 50.000,- Eur, ktorý si uplatnil súdny exekútor G. R., toho sa veľmi zľakla a preto s R. uzatvorila akoby zmluvu o pôžičke na sumu 53.000,- Eur pričom ako zábezpeka pôžičky boli tieto pozemky. Tieto pozemky boli neskôr vydražené a peniaze, celá suma 26.000,- Eur bola vrátená p. R..

Vo vzťahu ku skutku, kde jej kladené za vinu, že mala páchať trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti, tak za tento skutok už bola v minulosti odsúdená a nevie prečo by mala byť za neho odsúdená aj druhý krát.

I.

K bodu I.1., odsek prvý

Svedok poškodený A. L. vo svojej výpovedi uviedol, že tom čase spolu so snúbenicou hľadali nejaký byt, ktorý by mohli odkúpiť. Našli inzerát, že sa predáva byt v obci J.. On zavolať na telefónne číslo a ozvala sa mu majiteľka p. J.. Ona mu povedala, že za ňu bude konať pani E.. Následne jej zavolať a dohodli si obhliadku bytu. Pri obhliadke bytu bola prítomná ako p. J. tak aj p. E.. Im sa byt zapáčil a rozhodli sa, že do toho idú a kúpia ho. Keď boli na tej obhliadke tak p. J. medzi časom odišla a ostala tam p. E.. Keď p. E. povedali svoje rozhodnutie, táto ich vyzvala aby zaplatili k jej rukám, resp. na účet 3.000,- Eur ako zálohu, že už má záujemcov tak aby mala istotu. Týchto 3.000,- Eur následne zaslali na jej účet, pričom peniaze mali z pôžičky z Tatrabanky. Pri vybavovaní tejto pôžičky bola prítomná v Q. aj p. E.. Následne sa p. E. ponúkla, že keďže robí v tejto oblasti, že im pomôže vybaviť hypotéku a všetky záležitosti ohľadom kúpy bytu. Čo sa týka tej sumy 3.000,- Eur tak dohoda s p. E. bola taká, že táto suma sa odpočíta z tej kúpnej ceny, ktorú oni zaplatia p. J.. Následne p. E. im ponúkla zabezpečiť znalecký posudok k tomu bytu, pričom pri zabezpečovaní tohto znaleckého posudku nastali určité problémy. Nebol zabezpečený tak ako im to sľúbila a potom manželka následkom toho začala hľadať informácie o p. E.. Na internete našla, že p. E. sa mala dopustiť nejakých podvodov pri svojej činnosti a preto teda chceli aby ten znalecký posudok bol predložený a mali by kľud. Nakoniec p. E. znalecký posudok zabezpečila a aj zaplatila a potom už s ňou nemali žiadny kontakt okrem toho, že chceli aby tá suma 3.000,- Eur im bola vrátená. Kontaktovali p. J., ktorá im oznámila, že o ničom nevie, že nevie, že zaplatili 3.000,- Eur p. E. a že nevie o tom, že by sa táto suma mala odpočítať z kúpnej ceny za byt. Nakoniec sa s p. J. dohodli sami bez účasti p. E. a zaplatili jej za tento byt. V tomto byte aj v súčasnosti bývajú.

Oni ukončili spoluprácu s p. E. potom, ako manželka našla na internete, že p. E., súdia za nejaké podvody. Oni sa proste zľakli aby sa im niečo zlé nestalo. Pani E. celkovo zabezpečila obhliadku bytu, znalecký posudok, tri krát s nimi bola v banke ohľadom možného financovania kúpy tohto bytu a raz na katastri.

Svedkyňa D. L., manželka A. L. vo svojej výpovedi v podstate uviedla, tie isté skutočnosti ako jej manžel s tým rozdielom, že podľa nej si obžalovaná najprv vypýtala pri prehliadke bytu od nich zálohu vo výške 2.000,-Eur a až neskôr požadoval sumu 3.000,-Eur.

Svedkyňa D. J. vo svojej výpovedi uviedla, že pani E. spoznala skrze svoju susedu, ktorá mu ju odporučila, že keď chce predáť byt tak sa má na ňu obrátiť. Kontaktovala ju a následne sa dohodli, že ona všetko vybaví, kúpnopredajnú zmluvu, kataster, notára, znalecké posudky. Dohodli sa na odmene 500,- až 1.000,- Eur. Potom prišla do bytu spolu s L.. Oni si prehliadli byt s tým, že sa jej na ďalší deň ozvú či ten byt berú alebo nie. Až po mesiaci od L. sa dozvedela, že od nich vypýtala odmenu 3.000,- Eur na čom sa s ňou vôbec nedohodla. Pani E. bola u nej viac krát. Tiež si pamätá, že u nej boli tri razy súdni znalci, ktorí ohodnocovali tento byt. Vždy išlo o iného znalca. Prvý znalecký posudok v cene okolo 150,- až 180,- Eur, zaplatila spolu s manželom, ostatné znalecké posudky neplatila. Neskôr sa dozvedela, že s pani E. sú nejaké problémy a preto sa s L. dohodla, že odpredaj bytu dokončia bez nej, Čo sa aj stalo.

Z vyššie uvedených výpovedí v spojení s listinnými dôkazmi – Rezervačná zmluva zo dňa 12.4.2018 (čl. 5-6) a príjmový pokladničný doklad zo dňa 12.4.2018 (čl. 7), mal súd za preukázané, že pošk. A. L. spolu so svojou manželkou D. L., poukázali k rukám obžalovanej sumu 3.000,- Eur.

Podľa Rezervačnej zmluvy, sa obžalovaná zaviazala poškodenému A. L., zabezpečiť odkúpenie bytu vo vlastníctve D. J.. Za týmto účelom poškodený, uhradil obžalovanej sumu 3.000,- Eur, ako tzv. rezervačný poplatok. Táto suma mala byť následne započítaná, na úhradu celkovej kúpnej ceny o čom svedčí ustanovenie tejto zmluvy v časti označenej ako „Čas plnenia, kúpna cena a platobné podmienky“.

Poškodený teda zveril obžalovanej peňažné prostriedky majúc zato, že tieto budú následne poukázané obžalovanou k rukám vlastníka bytu, D. J.. Z takto uvedeného dôvodu, preto obžalovaná, nemohla k týmto peňažným prostriedkom, nadobudnúť vlastnícke právo, pretože to nebola vôľa poškodeného A. L.. Jeho vôľou bolo, aby vlastnícke právo k týmto finančným prostriedkom, nadobudla, D. J., ako vlastníčka - predávajúca predmetného bytu, po jeho predaji.

Z výpovede svedkyne D. J. vyplýva, že ona o tejto skutočnosti v čase uzatvorenia Rezervačnej zmluvy nevedela, čo je preukázané skutočnosťou, že na písomnom vyhotovení tejto zmluvy, chýba jej podpis. Táto svedkyňa, ako vlastníčka predávaného bytu, teda touto zmluvou nebola na nič zaviazaná, t. j. jej záväzok v nej uvedený, že od kúpnej ceny, bude odčítaná suma 3.000,- Eur, je právne irelevantný.

Súd mal tiež z vyššie uvedených výpovedí za preukázané, že k odpredaju bytu v záverečnej fáze tohto procesu, nedošlo za priamej sprostredkovateľskej činnosti obžalovanej a to z jej zavinenia. Z takto uvedeného dôvodu, preto obžalovaná mala konať v zmysle ustanovenia zmluvy, kde v časti označenej ako Následky porušenia povinnosti zmluvných strán, v poslednom odseku je uvedené nasledovné:

„V prípade ak nedôjde k uzatvoreniu kúpnej zmluvy zavinením sprostredkovateľa, potom sa sprostredkovateľ zaväzuje vrátiť záujemcovi zložený rezervačný poplatok, od ktorého sa odpočíta len suma za vyhotovenie znaleckého posudku, a to na základe znalcom vyhotoveného pokladničného dokladu.“

Súd mal síce za preukázané, že obžalovaná zabezpečila znalecké posudky, čo vyplýva z výpovede svedkyne J., že znalecký posudok vypracovali celkovo traja znalci, pričom ona zaplatila iba za jeden posudok. Podľa názoru súdu, tak obžalovaná mala nárok na úhradu svojich nákladov, ktoré vynaložila v súvislosti so sprostredkovaním predaja uvedeného bytu, avšak tak neučinila, a nevrátila poškodenému či už len časť rezervačného poplatku.

Obžalovaná si teda prisvojila, bez právneho dôvodu peňažnú sumu vo výške 3.000,-Eur.

K bodu I.1., odsek druhý

Svedok poškodený M. F., vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že v tom čase, aj teraz je konateľom obchodnej J. M. J. I.. Vtedy mal záujem o kúpu pozemkov. Na internete našiel pozemok, ktorý vyhovoval jeho požiadavkám a na predaj ho inzerovala p. E.. Prebehlo medzi nimi zopár telefonátov a nakoniec boli aj na obhliadke týchto pozemkov. Pri tých obhliadkach mu p. E. prezentovala, že má plnú moc od majiteľoch týchto pozemkov a takisto, že funguje v rámci nejakej realitnej kancelárie. Nakoniec sa dohodli, že tie pozemky odkúpi a to v mene obchodnej spoločnosti. Pani E. požadovala zálohu 3.000,- Eur s tým, že má viac záujemcov a teda aby boli rezervované tie pozemky v jeho prospech. Zálohu zložil na účet obžalovanej do banky. Zároveň sa dohodli na kúpnej cene. Dohoda bola taká, že zídu spolu ku notárovi O. A. a tam sa podpíšu všetky potrebné dokumenty. On na určený termín k notárovi prišiel, p. E. nie, pričom pracovníci notára nevedeli čo je s p. E. a ani nevedeli o tom, že takéto stretnutie u nich má prebehnúť. Napriek tomu ho O. A. zobral do kancelárie, lebo už predtým spolu riešili viacero vecí a práve on mu povedal, že ten pozemok je v chránenom vtáčom území. On si to u seba vylustroval. Potom začal hľadať informácie o p. E. a našiel informácie, že bola trestne stíhaná a preto od nej začal žiadať aby mu vrátila sumu 3.000,- Eur, pretože o ten pozemok stratil záujem.

Skutočnosti, ktoré uviedol poškodený v svojej výpovedi, nie sú v rozpore s tým, čo uviedli svedkovia B. F. a O. O. A. vo svojich výpovediach. Takisto aj samotná obžalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že

skutočne od poškodeného obdržala sumu 3.000,-Eur, ktorú však vzhľadom na svoje osobné pomery, už nemohla poškodenému vrátiť. Obžalovaná si teda tiež bez právneho dôvodu, prisvojila túto sumu a použila ju na iný účel, ako jej bola zverená, t.j. na sprostredkovanie kúpy predmetného pozemku vo vzťahu ku kupujúcemu – obchodnej J. M. J. I., zastúpeného M. F..

Spoločne k bodom I.1, odsek prvý a druhý.

Podľa § 130 ods. 3 Tr. zákona, zverenou vecou sa na účely tohto zákona rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť.

Po vyhodnotení všetkých skutkových okolností, ktoré sú uvedené k týmto bodom vyššie mal teda súd za jednoznačne preukázané, že obžalovanej boli zvedené jednotlivými poškodeným finančné prostriedky, ktoré však nepoužila na stanovený účel a ku ktorým ona sama nenadobudla vlastníctvo a poškodeným ich nevrátila. Preto súd mohol tieto finančné prostriedky, subsumovať pod právny pojem, „zverená vec“, ktorý Trestný zákon, definuje v ustanovení § 130 ods. 3 Tr. zákona.

K bodu I.1., odsek tretí.

K tomuto bodu obžaloby resp. rozsudku, obžalovaná vyhlásila vinu. Súd jej vyhlásenie prijal a preto k tomuto bodu, nevykonával žiadne dokazovanie.

Celkovo k bodu I.1, odsek prvý až tretí.

Podľa § 213 ods. 1, Tr. zákona prečin sprenevery spácha ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí na cudzom majetku malú škodu.

Podľa § 125 ods. 1, Tr. zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 Eur a neprevyšujúca sumu 20.000,-Eur.

Vykonaným dokazovaním, mal teda súd za preukázané, že obžalovaná v bodoch I.1, I.2, I.3 spáchala čiastkové útoky prečinu sprenevery, pretože tieto skutky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť. Svojím konaním spôsobila celkovú škodu vo výške 9.000,- Eur.

Na základe uvedeného, ju preto súd v tomto bode rozsudku uznal vinnou z pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Celkovo k bodu I.2, odsek prvý až tretí.

K tomuto bodu obžaloby resp. rozsudku, obžalovaná vyhlásila vinu. Súd jej vyhlásenie prijal a preto k tomuto bodu, nevykonával žiadne dokazovanie.

Podľa § 221 ods.3, písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zákona zločin podvodu sprenevery spácha ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedenie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu a čin spácha najmenej na troch osobách.

Podľa § 125 ods.1, Tr. zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 Eur a neprevyšujúca sumu 20.000,-Eur.

Vykonaným dokazovaním, mal teda súd za preukázané, že obžalovaná v bodoch I.1, I.2, I.3 spáchala čiastkové útoky prečinu sprenevery, pretože tieto skutky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe

ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť. Svojím konaním spôsobila ôsmym poškodeným celkovú škodu vo výške 1.800,-Eur.

Na základe uvedeného ju preto uznal v tomto bode vinnou z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na §138 písm. j/ Trestného zákona

Celkovo k bodu I.3.

Svedok poškodený B. D. R. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že v roku 2017 našiel inzerát, kde obžalovaná inzerovala predaj pozemkov. On prejavil záujem o ich kúpu. Následne sa stretol s p. E., kde sa dohodli, že odkúpi tieto pozemky, avšak pozemky bolo potrebné odbremeniť. Išlo o záväzky v hodnote 16.000,- Eur. Dňa 21.9.2017 potom s obžalovanou uzatvoril písomnú kúpnu zmluvu. Túto suma vyplatil obžalovanej v hotovosti, za prítomnosti notára. Takisto u notára zložil sumu 10.000,- Eur, že keď všetko dobre dopadne a s tým, že ide o doplatok tej ceny a všetko bude pokryté. Tiež si pamätá, že obžalovaná mu predložila písomné vyhlásenie U. R., že sa vzdáva predkupného práva na ne. U notára sa podpísovali ešte nejaké zmluvy, ale on si už nepamätá aké konkrétne. Pamätá si, že v jeho prospech bolo neskôr zriadené na tých pozemkoch záložné právo. Následne však k odbremeneniu pozemku nedošlo, nič sa nedialo a jemu nebola vrátená suma 16.000,-Eur a ani nenadobudol tie pozemky. Suma 10.000,- Eur, mu notárom bola vrátená. Suma 16.000,-Eur mu bola vrátená až súdnym exekútorom.

Z čl. IV.1.písm. c/ Zmluvy o kúpe nehnuteľnosti, ktorú uzatvorila dňa 21.9.2017 obžalovaná ako predávajúca a poškodený ako kupujúci vyplýva, že obžalovaná prehlasuje, že nie sú jej známe žiadne iné práva resp. oprávnenia iných osôb k týmto pozemkom.

Z výpovede svedkyne U. R. vyplýva, že bola spoluvlastníčkou pozemkov zapísaných LV č. XXX D. K. XXX k. ú. G. a mala k teda predkupné právo. Jeden večer sa obžalovaná za ňou zastavila, že jej má niečo podpísať ale ona to odmietla, že sa najprv musí poradiť so svojimi deťmi. Ona nevie čo obžalovaná chcela, aby podpísala. Ona sa však určite nevzdala svojho predkupného práva na tie pozemky a nedala ani žiadny súhlas na ich odpredaj.

Zo správy Okresného úradu Košice – okolie, katastrálny odbor zo dňa 19.5.2023 vyplýva, že k predmetným nehnuteľnostiam boli katastrálnemu odboru doručené pred uzatvorením kúpno predajnej zmluvy medzi obžalovanou a poškodeným, nasledovné exekučné príkazy, ktorými boli zriadené exekučné záložné právo:

- O. H. A., V. Y. H. A., exekučný príkaz sp. zn. EX614/2002 zo dňa 9.5.2006 na sumu 28.639,60 Sk, t.j. 950,66,-Eur
- O. M. F., V. Y. G., exekučný príkaz sp. zn. EX3882/2011 zo dňa 25.4.2014 na sumu 507,54 Eur
- O. B. T. R., V. Y. A., exekučný príkaz sp. zn. EX02366/2009 zo dňa 4.9.2009 na sumu 712,65 Eur
- O. E. F., V. Y. W., exekučný príkaz sp. zn. EX84/2012 zo dňa 24.6.2013 na sumu 4.538,75 Eur
- O. D. Z., V. Y. F. B., exekučný príkaz sp. zn. EX154/2007 zo dňa 5.2.2014 na sumu 1.190,94 Eur
- O. B. G. R., V. Y. F., exekučný príkaz sp. zn. EX1848/2010 zo dňa 8.8.2017 na sumu 54.769,95 Eur

Z osvedčenia o dedičstve, ktoré vydala O. U. H., notárka, ako súdny komisár sp. zn. 10D/88/2014, Dnot176/2014 dňa 10.4.2017 vyplýva, že proti poručiťke D. L., matky obžalovanej, boli vedené aj tieto nasledovné exekučné konania:

- O. H. G., V. Y. F., exekučné konanie sp. zn. EX0403/03 na sumu 1.071,09 Eur
- O. B. F. A., V. Y. F., exekučné konanie sp. zn. EX137/2001 na sumu 248,44 Eur
- O. O. A., V. Y. G., exekučné konanie sp. zn. EX456/07 na sumu 1057,52 Eur
- O. I. R., V. Y. G., exekučné konanie sp. zn. EX3447/10 na sumu 2.099,50 Eur.

Z Rozhodnutia Okresného úradu Košice – okolie, katastrálny odbor č. V 5488/2017 zo dňa 13.12.2017 o povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností v prospech poškodeného vyplýva, že toto bolo zriadené na základe návrhu, ktorý bol úradu doručený dňa 30.10.2017.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spácha prečin podvodu ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedenie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Podľa § 125 ods. 1, Tr. zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700,- Eur a neprevyšujúca sumu 20.000,- Eur.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaná nebola výlučnou vlastníčkou uvedených parciel, v k. ú. L. G., L. F. - L., evidovaných na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX D. XXX. Ostatní spoluvlastníci týchto parciel, mali teda zo zákona na ne predkupné právo. Súd nemal za preukázané, že v čase keď oslovil poškodený obžalovanú, sa títo spoluvlastníci svojho práva vzdali. Takže pokiaľ mala obžalovaná skutočne záujem odpredať svoje spoluvlastnícke podiely na týchto parcelách a z tohto výťažku uspokojiť svojich veriteľov, ktorých pohľadávky boli zabezpečené jednotlivými exekučnými záložnými právami, musela mať toto ošetrované. Z výpovede poškodeného síce vyplýva, že vedel, že tieto parcely sú zaťažené exekučným záložným právom avšak tiež mal zato, že jedna zo spoluvlastníkov týchto parciel, U. R. sa vzdala svojho predkupného práva. Táto svedkyňa to však vo svojej výpovedi poprela. Obžalovaná teda uviedla do omylu poškodeného, že je plne oprávnená odpredať mu uvedené pozemky a takisto ho uviedla do omylu, že v čase uzatvorenia kúpnopredajnej zmluvy, resp. vyplatenia sumy 16.000,-Eur, sú tieto pozemky zaťažené približne na túto sumu, pretože z vyššie uvedených exekučných príkazov vyplýva, že išlo o sumu 62.670,49,-Eur

Vykonaným dokazovaním, nemal súd za preukázané, žeby obžalovaná „odbremenila“ uvedené pozemky, tak ako sa na tom dohodla s poškodeným. Obžalovaná sa teda obohatila o túto sumu na škodu majetku poškodeného. Na tom nič nemá skutočnosť, že poškodenému bola vrátená táto suma v exekučnom konaní 12Ex/182/2018, ktoré viedol súdny exekútor O. A. G., V. Y. J. a to z výťažku dražby uvedených nehnuteľností. V tejto súvislosti súd pripomína, že k zriadeniu exekučného záložného práva v prospech poškodeného, došlo až dňa 13.12.2017 na základe návrhu zo dňa 30.10.2017, teda až po dokonaní prečinu podvodu, ktorý bol spáchaný dňa 21.9.2017.

Z takto uvedených dôvodov, preto súd uznal obžalovanú vinnou z páchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona.

II.

Obžalovaná k tomuto skutku uviedla, že zaň už bola uznaná vinnou rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 05.08.2011 sp. zn. 32T/22/2010. Uvádza, že teda nemôže byť opakovane stíhaná za skutok, za ktorý už bola odsúdená.

Svedkyňa S. H., dcéra obžalovanej ku skutku nevypovedala, pretože využila svoje právo v zmysle § 130 Trestného poriadku.

Svedok A. H. vo svojej výpovedi uviedol, že predmetný byt odkúpil na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 17.12.2008 od S. H.. Uvedenú kúpu sprostredkovala obžalovaná, s ktorou ho skontaktoval jeho otec, ktorý ju poznal z minulosti. Následne sa s obžalovanou dohodol, že si príde obhliadnuť tento byt. Pri obhliadke zistil, že v byte bývajú dve ženy, ktoré tento byt mali odpredať S. H.. Od týchto žien dostal informáciu, že do Vianoc roku 2008 sa z bytu vystahujú. Následne sa rozhodol, že tento byt kúpi, pričom zmluvu o odpredaji bytu pripravil p. A. a jeho podpis ako kupujúceho a podpis S. H. overili na notárskom úrade O. K.. Následne vyplatil S. H. celú kúpnu cenu vo výške 1 000 000,- Sk a spoločne podali návrh na vklad do katastra nehnuteľností. S obžalovanou bol v kontakte iba pri obhliadke bytu a následne pri samotnom podpise zmluvy o kúpe bytu. Čo sa týka S. H. tak s ňou bol v kontakte iba pri samotnom podpise zmluvy a následne pri odovzdaní peňažnej čistky dňa 17.12.2008.

Výpoveď svedka A. H. je v súlade so zabezpečenými listinnými dôkazmi a to najmä s o Zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 17.12.2008 na čl. 64 až 66 spisu sp. zn. 41T/93/2020.

Z rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 32T/22/2010 zo dňa 05.08.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/90/2011 zo dňa 26.10.2011 vyplýva, že obžalovaná bola týmto

rozsudkom uznaná vinnou z pokračujúceho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona aj za čiastkový útok v podstate na tom skutkovom základe, že s poškodenými V. I., E. I. sa dohodla, že sprostredkuje odkúpenie predmetného bytu za sumu 2 050 000,- Sk a zároveň sprostredkuje kúpu rodinného domu za tú istú sumu, pričom následne dňa 31.10.2008 bola uzatvorená kúpnopredajná zmluva na tento byt, kde ako kupujúca bola uvedená jej dcéra S. H., ktorej bola uvedená kúpna cenu 320 000,- Sk, pričom ústne bolo dohodnuté, že rozdiel medzi v zmluve uvedenou kúpnu cenou bytu a ústne dohodnutou cenou bytu bude považovaný ako záloha na kúpu rodinného domu, avšak obžalovaná kúpu rodinného domu pre poškodenú nesprostredkovala a kúpnu cenu uvedenú v zmluve a ani ústne dohodnutú kúpnu cenu poškodeným nevyplatila, čím spôsobila škodu vo výške najmenej 2 050 000,- Sk (68 047,53 Eur).

Podľa § 233 ods. 1 písm. a) Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku, kto príjem alebo vec pochádzajúcu z trestnej činnosti, v úmysle zatajiť existenciu takého príjmu alebo veci, zakryť ich pôvod v trestnej činnosti, ich určenie či použitie na spáchanie trestného činu, zmať ich zaistenie na účely trestného konania alebo ich prepadnutie alebo zhabanie, prevedie na seba alebo iného, požičia, vypožičia, prevedie v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, dovezie, prevezie, privezie, premiestni, prenajme alebo inak seba alebo inému zadováži, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

Podľa § 233 ods. 1 Tr. zákona účinného do 5.8.2024, kto nadobudne, prechováva alebo užíva vec, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej inou osobou na území Slovenskej republiky alebo v cudzine, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

Podľa § 233 ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného do 5.8.2024, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá ten, kto ukryje, na seba alebo iného prevedie vec, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej na území Slovenskej republiky alebo v cudzine.

Podľa § 233 ods. 1 Tr. zákona účinného v čase vyhlásenia rozsudku, kto nadobudne, prechováva alebo užíva vec, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej inou osobou na území Slovenskej republiky alebo v cudzine, potrestá sa odňatím slobody až na štyri roky.

Podľa § 233 ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného v čase vyhlásenia rozsudku, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá ten, kto ukryje, na seba alebo iného prevedie vec, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej iným skutkom na území Slovenskej republiky alebo v cudzine.

Po vyhodnotení, vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona, účinného v čase vyhlásenia rozsudku, má súd zato, zákonodarca predpokladal aj prípady tzv. autolegalizácie, teda konania, ktoré predpokladá najprv spáchanie predikatívneho trestného činu páchatelom trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti a až následne konanie smerujúce k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti. V tomto prípade je úmyslom páchatel'a zatajiť existenciu príjmu, resp. výnosu z predikatívnej trestnej činnosti a zakryť ich pôvod v ďalšom trestnom čine.

Súd v tomto smere poukazuje aj na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej legalizácia výnosu z trestnej činnosti napomáha tomu, aby zostal bezo zmeny stav vytvorený základným (hlavným) trestným činom, na ktorý legalizácia nadväzuje. Samotná formulácia skutkovej podstaty žalovaného trestného činu umožňuje postihovať zakrytie pôvodu alebo iné úsilie, aby bolo podstatne sťažené alebo znemožnené zistenie pôvodu veci získanej trestnou činnosťou spáchanou nielen inou osobou, ale aj páchatelom základného (hlavného) trestného činu. Preto páchatelom tohto trestného činu podľa citovanej skutkovej podstaty môže byť aj samotný páchatel' základného (hlavného) trestného činu, ktorý zatajuje pôvod alebo inak sa snaží, aby bolo podstatne sťažené alebo znemožnené zistenie pôvodu veci získanej trestnou činnosťou (primerane uznesenie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 6Tdo/413/2020). V nadväznosti na uvedené je potrebné poukázať ďalej aj na to, že konanie páchatel'a, ktorý získal vec spáchaním majetkovej trestnej činnosti, resp. v konkrétnom prípade byt získaný podvodným konaním, a túto vec ďalej prevedie na inú osobu, najmä formou zmluvy, uvedené je možné kvalifikovať ako trestný čin legalizácie výnosu z trestnej činnosti (mutatis mutandis Najvyšší súd ČR R 12/2014).

Aplikujúc vyššie uvedené na prejedávaný prípad má súd zato, že v priebehu konania došlo k účinnosti novely Trestného zákona, ktorou zákonodarca pôvodný § 233 ods. 1 účinný do 31.12.2019 zmenil v tom smere, reflektujúc potrebu transpozície smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2018/1673 o boji

proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva, že do ods. 1 pridal pojem „spáchaného inou osobou“, pričom zároveň do zákona pridal rovnako prísny ods. 2, ktorý je totožný s predchádzajúcou právnou úpravou nevyžadujúc si tak spáchanie len inou osobou, sa odvolaciemu súdu javí, že okresný súd konanie obžalovanej nezaradil pod správnu právnu kvalifikáciu takto novelizovaného Trestného zákona.

Ako to plynie aj z právnej teórie k trestnému činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 Tr. zákona, predpokladom vyvodzovania trestnej zodpovednosti páchatel'a za spáchanie trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti bude primárne preukázanie skutočnosti, že došlo k spáchaniu predikatívneho trestného činu (resp. hlavného trestného činu) a že určitý výnos bol získaný týmto trestným činom. Ďalej je potrebné konštatovať, že z hľadiska dokazovania sa nevyžaduje, aby tento predikatívny trestný čin spáchala tá istá osoba ako následnú legalizáciu, dokonca nemusí prísť ani k odsúdeniu páchatel'a za spáchanie tohto predikatívneho trestného činu. Následne bude potrebné preukázať, že takýmto výnosom získaným trestnou činnosťou nakladal páchatel' spôsobom uvedeným v ustanovení § 233 ods. 1 alebo 2 Tr. zákona.

V súčasnej dobe po novelizácii v zmysle zákona č. 40/2024 pribudol ku skutkovej podstate žalovaného trestného činu, resp. ustanovenia § 233 ods. 2 Tr. zákona aj pojem 7To/4/2024 „výnos z trestnej činnosti spáchanej iným skutkom“. K tomuto je potrebné uviesť, že skutok v bode II. rozsudku v porovnaní so skutkom, pre ktorý bola obžalovaná v minulosti uznaná vinnou je novým skutkom. K otázke predikatívneho trestného činu, resp. trestnej činnosti spáchanej iným skutkom je v prejednávanej veci možné poukázať na právoplatné odsúdenie obžalovanej pre trestný čin podvodu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 32T/22/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/90/2011, ktorým obžalovaná nadobudla výnos z trestnej činnosti (teda trojizbový byt č. 5, na 2. poschodí bytového domu v I. J. K. S. XXXX, W. P. O. E. K. XX). Skutok totiž končil (bol dokonaný) tým, že obžalovaná previedla uvedený výnos na svoju dcéru p. H., a v jej ďalšom konaní, ktoré už však nebolo predmetom predikatívneho trestného činu podvodu, ale je ho potrebné vnímať ako nový skutok, následne tento výnos (pozn. byt) odpredala ďalšej osobe a to A. H., čím tento byt previedla na ďalšiu osobu a zadovážila tým sebe prospech.

Z takto uvedených dôvodov, preto súd uznal obžalovanú vinnou podľa § 233 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z. zo zločinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti.

K výroku o treste a náhrade škody v bode I.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Obžalovaná bola dňa 23.3.2017, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/140/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6To/24/2018 zo dňa 21.11.2018, uznaná vinnou zo zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3, písm. a/ Tr. zákona a iné.

Podľa § 41 ods.1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods.2 Tr. zákon, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Podľa § 213 ods.1 Tr. zákona sa páchatel' prečinu sprenevera potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona sa páchatel' prečinu podvod potrestá odňatím slobody až na dva roky.
Podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona sa páchatel' zločinu podvod potrestá odňatím slobody na dva až osem rokov.

Podľa § 42 ods.1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin spáchaný skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Súd po preskúmaní obsahu pripojených spisov, tak ako sú tieto označené vyššie, nezistil podmienky pre uloženie súhrnného trestu a preto ukladal trest samostatný.

Súd osobitne zdôrazňuje, že nemohol ukladať súhrnný trest vo vzťahu k vyhláseným rozsudkom v trestných veciach OS Nitra, sp. zn. 3T/12/2022, resp. OS Prešov, 33T/24/2021, pretože v čase vyhlásenia tohto rozsudku, skutky pre ktoré bola obžalovaná odsúdená, už nie sú trestnými činmi.

V rámci vyššie uvedených zákonných ustanovení a skutočností, mohol teda súd uložiť obžalovanej trest odňatia slobody podľa sprísnenej trestnej sadzby vo výmere od 4 rokov do 10 rokov.

Obžalovaná bolo doposiaľ osem krát odsúdená, za rôznu majetkovú trestnú činnosť, pričom jej v súčte, celkovo bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 11 mesiacov.

Po preskúmaní veci má súd zato, že sú tu skutočnosti, ktoré odôvodňujú uloženie trestu odňatia slobody pri dolnej hranici takto stanovenej trestnej sadzby Ide o nasledujúce skutočnosti:

- obžalovaná vyhlásila vinu k najprísnejšiemu trestnému činu v bode 2 rozsudku,
- obžalovaná sa pričínila o odstránenie škodlivých následkov prečinu podvodu z ktorého bola uznaná vinnou v bode 3 rozsudku, keď v prospech poškodeného zriadila na predmetných nehnuteľnostiach záložné právo a poškodený bol neskôr z titulu jeho výkonu plne uspokojený,
- obžalovaná nastúpila na výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, deviatich mesiacov a sedemnást' dní v trestnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 33T/140/2009,
- od spáchania skutkov, ubehlo už skoro sedem rokov.

Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených okolností, preto súd uložil obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov a šiestich mesiacov majúc za to, že takýto trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanou tým, že jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale hlavne vytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Pre výkon tohto trestu, súd obžalovanú podľa § 48 ods.4 Tr. zákona zaradil do Ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože má zato, že vzhľadom na vek obžalovanej (59 rokov), bude jej náprava, lepšie zaručená.

Súd zaviazal obžalovanú na úhrady škody jednotlivým poškodeným vo výške, ako je každá jedna uvedená v skutkovej vete obžaloby. Poškodeného A. L., súd s jeho nárokom, odkázal na civilný proces, pretože oproti škode, ktorú si riadne uplatnil v tejto trestnej veci si môže obžalovaná započítať svoju pohľadávku, tak ako je to uvedené vyššie. K výške tejto pohľadávky by bolo treba vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania.

K výroku o treste v bode II.

Obžalovaná bola dňa 23.3.2017, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/140/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6To/24/2018 zo dňa 21.11.2018, uznaná vinnou zo zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3, písm. a/ Tr. zákona a iné, pričom jej bol uložený, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere deviatich rokov.

Podľa § 42 ods.1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 44 Tr. zákona, súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od ďalšieho trestu podľa § 43 ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Po vyhodnotení všetkých okolností spáchaného zločinu a s prihliadnutím na aktuálnu výšku trestnej sadzby za tento zločin (0 až 4 roky) a najmä na časový odstup od spáchania činu (16,5 roka), má súd zato, že ja na mieste upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zákona, vzhľadom na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanej uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov, 33T/140/2009, dňa 23.3.2017.

Súd záverom konštatuje, že ostatné vykonané dôkazne prostriedky na hlavnom pojednávaní, ktoré nie sú osobitne uvedené, t. j. hodnotené v zmysle § 2 ods.12 Tr. poriadku v tomto rozsudku, nie sú nositeľmi takého dôkazu, ktorý by bol spôsobilý ovplyvniť skutkové zistenia súdu, tak ako tieto uvedené vyššie. Týkajú sa teda okolností nepodstatných pre toto rozhodnutie resp. týkajú sa okolností, ktoré boli zistené z dôkazných prostriedkov, ktoré sú vyhodnotené vyššie.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.